

**Вищий навчальний заклад
«НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ»**

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**Державна інвестиційно-інноваційна політика
ОНП «ЕКОНОМІКА»**

Шифр за ОП	Назва	Тип	Рівень вищої освіти	Період вивчення			Вид підсумкового контролю
				Рік, коли пропонується вивчення	Семестр	Кількість кредитів	
ВК-2	Державна інвестиційно-інноваційна політика	Вибіркова навчальна дисципліна	Третій (освітньо-науковий)	2	3	3	Диференційований залік

Мова навчання: українська.

Форми здобуття освіти: очна, заочна.

Види навчальних занять: лекції, семінарські заняття.

Методи навчання: словесний, пояснювально-демонстраційний, метод проблемного викладання, репродуктивний та інші відповідно до навчальних занять.

Оцінювання: поточне, підсумкове.

Мета викладання навчальної дисципліни: формування системного розуміння теоретичних засад, механізмів та інструментів державної інвестиційно-інноваційної політики, набуття здатності аналізувати та розробляти стратегії забезпечення інноваційно-технологічних змін у національній економіці в умовах глобальної конкуренції, цифрової трансформації та євроінтеграційних процесів.

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК01.	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
ЗК02.	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
ЗК05.	Здатність розв'язувати комплексні проблеми економіки на основі системного наукового світогляду та загального культурного кругозору із дотриманням принципів професійної етики та академічної доброчесності.

Спеціальні (фахові) компетентності (СК)

СК01.	Здатність виконувати оригінальні дослідження, досягати наукових результатів, які створюють нові знання в економіці та дотичних до неї міждисциплінарних напрямках і можуть бути опубліковані у провідних наукових виданнях з економіки та суміжних галузей.
СК05.	Здатність виявляти, поглиблено аналізувати та вирішувати проблеми дослідницького характеру у сфері економіки з врахуванням економічних ризиків та можливих соціально-економічних наслідків, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних досліджень, у тому числі з питань європейської та євроатлантичної інтеграції.

Програмні результати навчання (ПРН)

ПРН 01.	Мати передові концептуальні та методологічні знання з економіки, управління соціально-економічними системами і на межі предметних галузей, а також дослідницькі навички, достатні для проведення фундаментальних і прикладних досліджень на рівні світових досягнень з відповідного напрямку.
ПРН 03.	Розробляти та досліджувати фундаментальні та прикладні моделі соціально-економічних

	процесів і систем, ефективно використовувати їх для отримання нових знань та/або створення інноваційних продуктів у економіці та дотичних міждисциплінарних напрямках.
ПРН 05.	Пропонувати нові рішення, розробляти та наукові проекти, які дають можливість переосмислити наявне та створити нове цілісне знання та/або професійну практику і розв'язувати значущі і фундаментальні та прикладні проблеми економічної науки з врахуванням соціальних, економічних, екологічних та правових аспектів; забезпечувати комерціалізацію результатів наукових досліджень та дотримання прав інтелектуальної власності.
ПРН 08.	Планувати і виконувати емпіричні та/або теоретичні дослідження у сфері економіки та з дотичних міждисциплінарних напрямів, критично аналізувати результати власних досліджень і результати інших дослідників у контексті усього комплексу сучасних знань щодо досліджуваної проблеми.
ПРН 09.	Формулювати і перевіряти гіпотези; використовувати для обґрунтування висновків належні докази, зокрема, результати теоретичного аналізу, емпіричних досліджень і математичного та/або комп'ютерного моделювання, наявні літературні дані.

Засоби діагностики успішності навчання: усне опитування та участь у наукових дискусіях на семінарських заняттях, питання для поточного контролю, тести, питання для підсумкового контролю, оцінювання результатів неформальної освіти в порядку, визначеному Положенням про порядок визнання результатів навчання набутих у неформальній/інформальній освіті; підсумковий контроль у формі диференційованого заліку, що передбачає комплексну перевірку рівня досягнення програмних результатів навчання.

Зміст навчальної дисципліни:

Тема 1. Генеза та еволюція державної інвестиційно-інноваційної політики

Історичні етапи формування державної політики у сфері інвестицій та інновацій. Теоретичні підходи до державного регулювання технологічного розвитку. Моделі інноваційного розвитку (ліберальна, дирижистська, змішана). Трансформація ролі держави в умовах глобалізації.

Тема 2. Інноваційно-технологічні зміни національної економіки в умовах її організаційно-функціональної трансформації

Структурна перебудова економіки. Цифровізація виробництва та управління. Перехід до економіки знань. Технологічні уклади та їх зміна. Формування інноваційних екосистем. Вплив організаційних реформ на технологічну модернізацію.

Тема 3. Організаційно-правові засади державного регулювання інноваційної діяльності

Нормативно-правове забезпечення інвестиційної та інноваційної діяльності. Захист прав інтелектуальної власності. Ліцензування, сертифікація, стандартизація. Роль державних стратегій і програм розвитку. Інституційна архітектура регулювання.

Тема 4. Галузеві та секторальні механізми стимулювання інновацій

Пріоритетні галузі інноваційного розвитку. Державна підтримка високотехнологічних секторів. Індустріальні парки, технологічні кластери, стартап-екосистеми. Смарт-спеціалізація регіонів. Галузеві програми модернізації.

Тема 5. Державна стратегія і тактика забезпечення інноваційно-технологічних змін

Стратегічне планування інноваційного розвитку. Формування національної інноваційної системи. Коротко-, середньо- та довгострокові інструменти реалізації політики. Моніторинг і оцінка ефективності державних програм.

Тема 6. Суб'єкти інституційно-інфраструктурного забезпечення інноваційного розвитку

Роль державних органів, наукових установ, бізнесу та громадянського суспільства. Інноваційна інфраструктура: бізнес-інкубатори, технопарки, акселератори. Публічно-приватне партнерство. Функції інститутів розвитку.

Тема 7. Ресурсна база інвестиційно-інноваційної політики

Фінансові ресурси інноваційного розвитку: бюджетне фінансування, гранти, венчурний капітал. Людський капітал як ключовий ресурс. Інформаційні та технологічні ресурси. Механізми мобілізації інвестицій.

Тема 8. Світовий досвід державного регулювання інноваційно-технологічних змін

Моделі інноваційної політики провідних країн. Державні фонди підтримки інновацій. Податкові стимули для R&D. Роль міжнародних програм фінансування. Адаптація зарубіжного досвіду до умов національної економіки.

Тема 9. Стратегічні пріоритети розвитку національної інноваційно-технологічної системи
Формування конкурентоспроможної економіки. Інновації як фактор економічного зростання. Інтеграція до європейського науково-технологічного простору. Цифрова трансформація державного управління. Розвиток зеленої та циркулярної економіки.

Тема 10. Інноваційно-технологічні основи управління ризиками конкурентоспроможності в умовах євроінтеграції

Технологічні ризики та виклики глобальної конкуренції. Регуляторна адаптація до стандартів ЄС. Підвищення інноваційної спроможності підприємств. Інструменти мінімізації інвестиційних ризиків. Забезпечення економічної безпеки держави.

Методи навчання на лекціях: вербальний метод (лекція, дискусія, консультація, обговорення тощо); методи візуалізації (презентація, метод ілюстрації, метод демонстрацій: та інші); робота з навчально-методичною літературою (конспектування, тезування, анування тощо); інші методи у сполученні з новітніми інформаційними технологіями та комп'ютерними засобами навчання (дистанційні, мультимедійні, веб-орієнтовані тощо).

Методи навчання на семінарських заняттях: вербальний метод (дискусія, співбесіда тощо); метод візуалізації (презентація, метод ілюстрації (графічний, табличний, тощо), метод демонстрацій та інші); робота з навчально-методичною літературою (рецензування, підготовка реферату, есе, доповіді тощо); інші методи у сполученні з новітніми інформаційними технологіями та комп'ютерними засобами навчання (дистанційні, мультимедійні, веб-орієнтовані тощо); кейс-метод (вирішення ситуацій тощо); практичний, пошуковий метод.

Методи оцінювання:

Для поточного контролю: у вигляді усного та письмового опитування, фронтального опитування, тестування, написання есе (рефератів), контрольна робота (для заочної форми здобуття освіти); самостійна робота, неформальна освіта (онлайн-курси та платформи) тощо;

Для підсумкового контролю: проведення підсумкового контролю (усна та/або письмова відповідь, тестування тощо).

Засоби діагностики результатів навчання:

Поточний контроль може передбачати застосування широкого спектру форм та методів оцінювання знань, що проводиться за кожною темою.

Підсумковий контроль передбачає проведення диференційованого заліку.

Порядок оцінювання результатів навчання:

Оцінювання здійснюється за 100 бальною шкалою.

Поточний контроль та самостійна робота = 60 балів.

Підсумковий контроль = 40 балів.

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Для денної форми здобуття освіти

Поточний контроль та самостійна робота - 60											Підсумковий контроль	Сума	
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	Самостійна робота			
5 балів	5 балів	5 балів	5 балів	5 балів	5 балів	5 балів	5 балів	5 балів	5 балів	5 балів	10 балів	40 балів	100 балів

Для заочної форми здобуття освіти

Поточний контроль та самостійна робота - 60		Підсумковий контроль	Сума
Контрольна робота	Самостійна робота		
50 балів	10 балів	40 балів	100 балів

Рекомендована література:

1. Паризький І.В., Єрохін С.А., Браславець О.Ю. Інноваційно-технологічні зміни національної економіки в умовах її організаційно-функціональної трансформації // Актуальні проблеми економіки. – 2022. - №4. -С. 64-69 <https://eco-science.net/wp-content/uploads/2022/04/04.22. topic -Serhiy-Ierokhin-Ihor-Paryzkii-Olexii-Braslavets-64-69.pdf>

2. Паризький І.В., Єрохін С.А. Овчар П.А., Світовий досвід державного регулювання інноваційно-технологічними змінами в національній економіці //Актуальні проблеми економіки. – 2022. - №5 -С. 64-71 <https://eco-science.net/wp-content/uploads/2022/05/05.22. topic -Petro-Ovchar-Ihor-Parizk%D1%96%D1%96-Serg%D1%96%D1%96-Ierokhin-83-89.pdf>

3. Паризький І.В., Єрохін С.А., Баранівський В.Ф. Теоретико-практична концептуалізація інноваційно-технологічних змін в національній економії //Актуальні проблеми економіки. – 2022. - №8. -С. 99-104 <https://eco-science.net/wp-content/uploads/2022/08/08.22. topic -Ihor-Paryzkii-Sergiy-Ierokhin-Vasyl-Baranivskiyi-99-104.pdf>

4. Ракитська, А. О. (2023). Напрями модернізації економічних функцій держави в контексті інвестиційно-інноваційного розвитку. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*, 22(2 (54)), 150-169. <http://rinek.onu.edu.ua/article/view/297361>

5. Старостенко, Г. Г. ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ТА ВПЛИВ НА РИНОК ПРАЦІ В УКРАЇНІ. *by the Academic Council of Aleksandras Stulginskis University*, 324. <https://numl.org/1hfO>

6. Пронь, Л. М. (2022). Сучасні проблеми реалізації інвестиційно-інноваційної політики регіонального розвитку в Україні. *Соціально-гуманітарний вісник*, (40), 21-25. <https://numl.org/1hfN>

Інформація про викладача: Паризький Ігор Володимирович, доктор економічних наук.

Гарант освітньої програми:

Єрохін Сергій Аркадійович,
доктор економічних наук, професор

